

# РЕШЕНИЕ

№ 1853

гр. С., 02.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 167 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА  
като разгледа докладваното от КРИСТИЯН Р. ТРЕНДАФИЛОВ Гражданско дело № 20231110132967 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Ищецът „АУТОТЕХНИКА“ ЕООД, чрез адв. В., извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че на 20.02.2023 г. в гр. Х. водачът на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, се движил по бул. „В. Левски“, с посока на движение от бул. „Съединение“ към бул. „Георги Раковски“, като при жилищен блок № 35 в ж.к. „Орфей“ предприел непозволена маневра за обратен завой надясно, като се включил по двупосочната улица, успоредна на бул. „В. Левски“, без да пропусне движещите се по двупосочната улица автомобили, вследствие на което реализирал пътнотранспортно произшествие, като отнел предимството на л.а. „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР, движещ се с посока от бул. „Георги Раковски“ към бул. „Съединение“, удрияйки последния в предната част. Поддържа, че увреденият автомобил „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР е собственост на „АУТОТЕХНИКА“ ЕООД, а по отношение на другото МПС била сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответното дружество. Твърди, че в резултат на описаното ПТП били причинени щети на притежавания от ищеца лек автомобил в размер на сумата от 3 582,86 лв. Поддържа, че застрахователната претенция била оправена извънсъдебно към застрахователя на 21.02.2023 г., като с писмо от 28.03.2023 г. ответникът отказал да плати обезщетение. Ето защо, моли съда да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на 1 000 лв., предявена като частичен иск от сума в размер на 3 582,86 лв., представляваща обезщетение за нанесени щети на л.а. „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР, вследствие от настъпило на 20.02.2023 г. пътнотранспортно произшествие по вина на водача на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, гражданската отговорност на който е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез юрк. С., е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Поддържа, че липсва вина на

застрахования при ответника водач. Релевира възражение за съпричиняване. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на процесното ПТП между ответното дружество и собственика на л. а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР. Оспорва размера на претендираното обезщетение, както и механизма на ПТП. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

**Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа и правна страна следното:**

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380.

Следователно отговорността на ответното дружество е предпоставена от установяването на следните юридически факти: 1/ сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответното дружество; 2/ всички, посочени в чл. 45 ЗЗД елементи на фактическия състав на непозволеното увреждане (противоправно деяние; което е извършено виновно; настъпване на конкретни вреди и наличие на причинно - следствена връзка между деянието и причинените вреди). Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

По делото съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на действие, обхващащ датата на настъпване на процесното ПТП между ответното дружество и собственика на л. а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в това число – двустранен констативен протокол за ПТП от 20.02.2023 г., опис-заключение, протокол от проведен разпит по делегация на свидетелите В. Г. И. и Х. Б. Х., както и от заключението на изслушаното по делото САТЕ, съдът приема за несъмнено установен следният механизъм на настъпване на процесното ПТП:

На 20.02.2023 г., около 11:30 часа, в гр. Х., водачът на лек автомобил „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, се движел по бул. „В. Левски“, с посока на движение от ул. „Дунав“ към бул. „Георги Раковски“ и в района пред бл. 35 водачът предприел маневра за обратен завой надясно към локалното платно за движение, като в същия момент, в обратна посока, в локалното платно на бул. „В. Левски“ направо се движел л.а. „Дачия Дъстер“, с рег. № НОМЕР, като в зоната пред бл. 35 траекториите на двата автомобила се пресекли и настъпило пътнотранспортно произшествие.

Съобразно така изложения механизъм на ПТП съдът достига до извод, че водачът на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, не се е съобразил с правилото на чл. 38, ал. 2 от ЗДвП, съгласно което при завиване в обратна посока водачът пропуска насрещно движещите се пътни превозни средства.

Ето защо, действията на водача на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, съставляват граждански деликт, като в пряка причинна връзка от това деяние са били причинени щети на л.а. „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР, в който смисъл е и заключението на допуснатата и изслушана в настоящото производство САТЕ. Вината на водача на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР се предполага по силата на оборима законова презумпция (чл. 45, ал. 2 ЗЗД), която поради липсата на проведено обратно доказване от страна на ответника е необорена и следователно следва да бъде приложена, поради което са налице всички предпоставки по чл. 432, ал. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД за ангажиране отговорността на ответника.

По отношение на размера на претендираното обезщетение съдът съобразява съдебната практика, постановена от ВКС, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице (в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО). Обезщетението се присъжда по средни пазарни цени, а не по пазарни цени, въпреки доказателствата за такива. За размера на средните пазарни цени съдът възприема съдебно-автотехническата експертиза, съгласно която стойността за възстановяване на причинените щети на л.а. „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР, по средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на 5629,61 лв. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на които оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и алтернативни доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни доставчици, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т. е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд.

Ето защо и съобразно принципа на диспозитивното начало в гражданския процес съдът приема, че предявеният частичен иск следва да се уважи изцяло, като ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер на 1000 лв., предявена като частичен иск от сума в размер на 3 582,86 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 11.09.2020 г. до окончателното изплащане на сумите.

По отношение на разноските:

При този изход от спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ищецът има право на сторените и претендирани по делото разноски, както следва: 50 лв. за държавна такса, 30 лв. – депозит за свидетел, 200 лв. – депозит за вещо лице, като претендира и 789,95 лв. - адвокатско възнаграждение с вкл. ДДС. Своевременно релевираното от процесуалния представител на ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е основателно. Интересът по делото се определя от цената на частично заявената парична претенция, а не от целия ѝ размер (в този смисъл е константната съдебна практика – Определение № 355 от 10.05.2012г. по ч.т.д. № 768/2010 г. по описа на ВКС, II т.о., Определение № 60 от 31.1.2017г. по ч.т.д. № 2086/2016 г. по описа на ВКС, II т.о., и др.). Предвид гореизложеното и при съобразяване на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения съдът намира, че при материален интерес в размер на 1000 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400 лв., към който следва да се прибави 20% ДДС, т.е. общо 480 лв. Ето защо, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер на 760 лв., представляваща разноски за производството пред СРС.

Така мотивиран, съдът

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. “Г.М. Д.” № 1, да заплати на „АУТОТЕХНИКА“ ЕООД,

ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Н.В.“ № 53, ет. 2, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата в размер на **1 000 лв.**, предявена като частичен иск от сума в размер на 3 582,86 лв., представляваща обезщетение за нанесени щети на л.а. „Дачия Дъстер“, рег. № НОМЕР, вследствие от настъпило на 20.02.2023 г. в гр. Х. пътнотранспортно произшествие по вина на водача на л.а. „Фолксваген Туаран“, рег. № НОМЕР, гражданската отговорност на който е застрахована по силата на сключен със ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.06.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

**ОСЪЖДА** ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Г.М. Д.“ № 1, да заплати на „АУТОТЕХНИКА“ ЕООД, ЕИК \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „Н.В.“ № 53, ет. 2, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **760 лв.**, представляваща разноски за производството пред СРС.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_